

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק יג

א כה־אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים
ושמתו על־מתניך ובמים לא תבאהו: ב ואקנה
את־האזור כדבר יהוה ואשם על־מתני: ג ויהי דבר־יהוה
אלי שנית לאמר: ד קח את־האזור אשר קנית אשר
על־מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע:
ה ואלך ואתמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי: ו ויהי
מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח
משם את־האזור אשר צויתך לטמנו־שם: ז ואלך פרתה
ואחפר ואקח את־האזור מן־המקום אשר־טמנתיו שמה
והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: ח ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר: ט כה אמר יהוה ככה אשחית את־גאון יהודה

וְאֶת־גְּאוֹן יְרוּשָׁלַם הָרַב׃ י הָעַם הָזֶה הָרַע הַמְּאֲנִים ׀
לְשִׁמוּעַ אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַהֲלֹכִים בְּשִׁרְרוֹת לִבָּם וַיִּלְכּוּ אַחֲרַי
אֱלֹהִים אַחֲרַי לְעַבְדָּם וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וַיְהִי כְּאֲזוֹר הָזֶה
אֲשֶׁר לֹא־יִצְלַח לְכֹל׃ יא כִּי כַּאֲשֶׁר יִדְבֹק הָאֲזוֹר
אֶל־מַתְּנֵי־אִישׁ כֵּן הִדְבַקְתִּי אֵלַי אֶת־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־כָּל־בֵּית יְהוּדָה נְאֻם־יְהוָה לְהִיּוֹת לִי לְעַם וּלְשֵׁם
וּלְתִהְיֶה וּלְתַפְאֲרַת וְלֹא שָׁמְעוּ׃ יב וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה ׀ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נְבִל
יִמְלֵא יַיִן וְאָמְרוּ אֵלָיִךְ הִידְעֵ לָא גִדַּע כִּי כָל־נְבִל יִמְלֵא
יַיִן׃ יג וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה הַנְּנִי מִמְּלֵא
אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶת־הַמְּלָכִים הַיֹּשְׁבִים לְדָוֶד
עַל־כֶּסֶּאֱוֹ וְאֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַנְּבִיאִים וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלַם שְׁכָרוֹן׃ יד וְנִפְצַתִּים אִישׁ אֶל־אָחִיו וְהָאֲבוֹת
וְהַבָּנִים יַחְדָּו נְאֻם־יְהוָה לֹא־אֶחְמוּל וְלֹא־אֶחֹס וְלֹא אֶרְחַם
מִהַשְׁחִיתָם׃ טו שָׁמְעוּ וְהֶאֱזִינוּ אֶל־תִּגְבְּהוּ כִּי יְהוָה דִּבֶּר׃
טז תָּנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד בְּטָרָם יַחֲשֹׁךְ וּבְטָרָם יִתְנַגְּפוּ
רַגְלֵיכֶם עַל־הָרִי נִשְׁף וְקוֹיְתָם לְאוֹר וְשָׁמָּה לְצַלְמוֹת יִשִּׁית

וְשִׁית לְעֶרְפֶּל: יז וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכְּהוּ-נַפְשֵׁי
מִפְּנֵי גֹה וְדָמַעַת תִּדְמַעַת וְתִרְדַּע עֵינַי דְּמָעָה כִּי נִשְׁבַּח עֵדֶר
יְהוָה: יח אָמַר לְמַלְךְ וּלְגִבֹּרָה הַשְּׁפִילוּ שִׁבּוּ כִּי יִרְדַּע
מִרְאֵי שׁוֹתֵיכֶם עֵטֶרֶת תִּפְאַרְתְּכֶם: יט עָרִי הַנֶּגֶב סִגְרוּ וְאִין
פִּתַח הַגָּלִיל יְהוּדָה כֻּלָּה הַגָּלִיל שְׁלוֹמִים: כ שְׂאִי שְׂאוּ
עֵינֵיכֶם וְרֵאיוּ הַבָּאִים מִצָּפוֹן אֵיךְ הָעֵדֶר נִתֵּן-לָךְ צֵאן
תִּפְאַרְתְּךָ: כא מִה־תֹּאמְרֵי כִי-יִפְקֹד עָלֶיךָ וְאֵת לְמִדַּת אֲתֶם
עָלֶיךָ אֲלֵפִים לְרֹאשׁ הַלְּוֹא חֲבָלִים יִאֲחֲזוּךָ כִּמוֹ אִשֶׁת
לִדָּה: כב וְכִי תֹאמְרֵי בְּלִבְךָ מִדְּוַע קָרָאֲנִי אֵלֶּה בָּרַב עֲוֹנֶיךָ
נִגְלוּ שׁוֹלֵיךָ נַחֲמֶסוּ עֵקֶבֶיךָ: כג הִיִּהְפֹךְ כּוֹשֵׁי עוֹרוֹ וְנִמַּר
חֲבַרְבְּרֵתִיו גַּם-אֲתֶם תּוֹכְלוּ לְהִיטִיב לְמִדֵּי הָרַע:
כד וְאֲפִיִצֶם כְּקֶשׁ עוֹבֵר לְרוּחַ מִדְּבָר: כה זֶה גּוֹרֵלְךָ
מִנֶּת-מִדֶּיךָ מֵאֵתִי נֹאם-יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַחְתָּ אוֹתִי וַתִּבְטַחֲתִי
בַּשָּׁקֶר: כו וְגַם-אֲנִי חֲשַׁפְתִּי שׁוֹלֵיךָ עַל-פָּנֶיךָ וְנִרְאָה
קְלוֹנֶיךָ: כז נֹאפֶיךָ וּמִצְהָלוֹתֶיךָ זִמַּת זְנוּתְךָ עַל-גִּבְעוֹת
בַּשָּׂדֶה רָאִיתִי שְׁקוֹצֶיךָ אוֹי לָךְ יְרוּשָׁלַם לֹא תִטְהַרֵי אַחֲרֵי
מִתֵּי עַד:

ספר "ירמיה" – פרק יד

א אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ עַל־דְּבַר־יְהוָה הַבְּצֻרוֹת:
ב אַבְלָה יְהוּדָה וְשַׁעֲרֶיהָ אֲמַלְלוּ קִדְרוּ לָאָרֶץ וְצוּחַת
יְרוּשָׁלַם עָלְתָה: ג וְאֲדַרְיָהם שָׁלְחוּ צְעוּרִיהֶם צְעִירֵיהֶם לַמַּיִם
בָּאוּ עַל־גְּבִים לֹא־מָצְאוּ מַיִם שָׁבוּ כְלִיָּהֶם רִיקָם בָּשׁוּ
וְהִכְלָמוּ וְחָפוּ רֹאשָׁם: ד בַּעֲבוּר הָאֲדָמָה חָתָה כִּי לֹא־הָיָה
גֶּשֶׁם בָּאָרֶץ בָּשׁוּ אַכְרִים חָפוּ רֹאשָׁם: ה כִּי גַם־אֵילַת
בַּשָּׂדֶה יִלְדָה וְעִזּוֹב כִּי לֹא־הָיָה דֶשֶׁא: ו וּפְרָאִים עֲמָדוּ
עַל־שִׁפְיֵם שָׁאֲפוּ רוּחַ כַּתְנִים כָּלוּ עֵינֵיהֶם כִּי־אֵין עֹשֵׁב:
ז אִם־עֹנִינֵנו עָנוּ בָנוּ יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמַךְ כִּי־רַבּוּ
מְשׁוֹבְתֵינוּ לָךְ חֲטָאנוּ: ח מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בָּעֵת צָרָה
לָמָּה תִּהְיֶה כָּגַר בָּאָרֶץ וּכְאֶרֶחַ נֹטָה לְלוֹן: ט לָמָּה תִּהְיֶה
כְּאִישׁ נִדְּהָם כְּגִבּוֹר לֹא־יֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ וְאַתָּה בְּקִרְבָּנוּ יְהוָה
וְשְׂמַךְ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תִּנְחֵנוּ: י כֹּה־אָמַר יְהוָה לְעַם הַזֶּה
כִּן אֲהָבוּ לְנוֹעַ רַגְלֵיהֶם לֹא חָשְׁכוּ וַיְהוֶה לֹא רָצָם עֲתָה
יִזְכָּר עֲוֹנָם וַיִּפְקֹד חַטָּאתָם: יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

אֶל־תִּפְלַל בְּעַד־הָעַם הַזֶּה לְטוֹבָה: יב כִּי יִצְמוּ אִינְנִי
שִׁמַּע אֶל־רִנָּתָם וְכִי יַעֲלוּ עֲלָה וּמִנְחָה אִינְנִי רָצָם כִּי
בַחֲרֵב וּבָרָעַב וּבְדַבַּר אָנֹכִי מְכַלָּה אוֹתָם: יג וְאָמַר אֲהֵה |
אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה הַנְּבֹאִים אֹמְרִים לָהֶם לֹא־תִרְאוּ חֲרֵב
וְרָעַב לֹא־יְהִיֶּה לָכֶם כִּי־שְׁלוֹם אִמַּת אֲתָן לָכֶם בַּמָּקוֹם
הַזֶּה: יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁקֹר הַנְּבֹאִים נְבֹאִים בְּשִׁמִּי לֹא
שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא דַבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם חֲזוֹן שְׁקֹר וְקֹסֶם
וְאֵלּוּל וְאֵלִיל וְתַרְמוֹת וְתַרְמִית לְבָם הִמָּה מִתְנַבְּאִים לָכֶם:
טו לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבֹאִים הַנְּבֹאִים בְּשִׁמִּי וְאֲנִי
לֹא־שְׁלַחְתִּים וְהִמָּה אֹמְרִים חֲרֵב וְרָעַב לֹא יְהִיֶּה בְּאֶרֶץ
הַזֹּאת בַּחֲרֵב וּבָרָעַב יִתְמוּ הַנְּבֹאִים הַהִמָּה: טז וְהָעַם
אֲשֶׁר־הִמָּה נְבֹאִים לָהֶם יִהְיוּ מִשְׁלָכִים בְּחִצּוֹת יְרוּשָׁלַם
מִפְּנֵי | הָרָעַב וְהַחֲרֵב וְאִין מִקְבֵּר לְהִמָּה הִמָּה נְשִׁיָהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וְשַׁפְכְּתִי עֲלֵיהֶם אֶת־רַעְתָם: יז וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה תִּרְדְּנָה עֵינַי דְּמָעָה לִילָה וַיּוֹמֶם
וְאֶל־תִּדְמִינָה כִּי שָׁבַר גָּדוֹל נִשְׁבְּרָה בְּתוֹלַת בַּת־עַמִּי מִכָּה
נַחֲלָה מְאֹד: יח אִם־יִצְאָתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חֲלִי־חֲרֵב וְאִם

בְּאֶתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רָעַב כִּי גַם־נִבִּיא גַם־כֹּהֵן סָחֲרוּ
אֶל־אֶרֶץ וְלֹא יִדְעוּ: יט הַמָּאֵס מֵאִסְתָּ אֶת־יְהוּדָה
אִם־בְּצִיּוֹן גְּעִלָּה נִפְשָׁךְ מִדּוֹעַ הִכִּיתָנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא קְוִה
לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב וְלָעֵת מִרְפָּא וְהִנֵּה בְעַתָּה: כ יִדְעֵנוּ יְהוָה
רְשָׁעֵנוּ עֶזְרָא אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטְאוּנוּ לָךְ: כא אֶל־תִּנְאֹץ לְמַעַן
שְׁמֶךָ אֶל־תִּנְבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדְךָ זְכוֹר אֶל־תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֶתָּנוּ:
כב הֵיטֵב בְּהַבִּילִי הַגּוֹיִם מִגְּשָׁמִים וְאִם־הַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ רִבְבִים
הֵלֹא אֶתָּה־הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִקְוֶה־לָּךְ כִּי־אֶתָּה עֲשִׂיתָ
אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)